

≡ Eesti
≡ Kontsert
≡ 85

Eesti Pillifond
Estonian Foundation of
Musical Instruments

Eesti Pillifond 10

METAMORFOOSID

admirals

Eesti Kontserdi hooaja peatoetaja

admirals.group

K 28. JAANUAR 2026 19.00 Estonia kontserdisaal

Eesti METAMORFOOSID Pillifond 10

Hans Christian Aavik • Kaija Lukas • Katariina Maria Kits-Reimal
Anna Katarina Tralla • Uku Toots • Iris Eva Aabloo • Egert Leinsaar
Miina Laanesaar viiul

Johanna Vahermägi • Karen Joamets • Ali Amishov viola

Theodor Sink • Leho Karin • Valle-Rasmus Roots tšello

Regina Udod kontrabass

Kunstiline juht **Theodor Sink**

KAVA

Richard Strauss (1864–1949) / rekonstrueerinud **Rudolf Leopold** (*1954)
„Metamorfoosid“ TrV 290 (versioon septetile) (1945/1994)

Hans Christian Aavik, Kaija Lukas (viul)

Johanna Vahermägi, Karen Joamets (viola)

Theodor Sink, Leho Karin (tšello)

Regina Udod (kontrabass)

V A H E A E G

Heino Eller (1887–1970)

Viis pala keelpilliorkestrile (1953)

1. „Romanss“
2. „Tants“
3. „Tants“
4. „Hällilaul“
5. „Kodumaine viis“

Jaan Rääts (1932–2020)

Kontsert kammerorkestrile *op.* 16 (1961)

- *Allegro*
- *Andante*
- *Allegro*
- *Grave*
- *Allegro*

Kontsert on vaheajaga ligikaudu 2 tundi.

Kontsert toimub koostöös Eesti Pillifondiga.

Austatud muusikasõber!

Meil on põhjust rõõmustada – kümme aastat tööd on ennast igati õigustanud. Eesti muusikud esitavad maailma erinevatel lavadel tähelepanuväärset muusikat oivalistel Eesti Pillifondi pillidel.

Kümne aastaga on pillifondi kolleksiooni jõudnud 11 kõrgelt koteeritud keelpilli ja 9 poognat. Pillifond on võtnud üheks eesmärgiks toetada ka pillimeistrite järelkasvu ning toonud Eestisse pillidesse investeerimise maailmatasemel kogemuse. Kõik selleks, et meie muusikakultuuri veelgi edendada.

Pillifond teenib muusikuid ja muusikasõpru, kuid vajab väga kolleksiooni uusi ajaloolisi väärispille. Suurel muusikamaal – Eestis – on lihtsalt nii palju tähelepanuväärseid muusikuid, kellele annab olulise arenguhüppe võimalus mängida mestripillil. Sajanditevanuse mestripilli väärtus ajas aina kasvab.

Olen südamest tänulik investoritele nende usalduse ja jätkuva toetuse eest. Pöörame lootusrikka pilgu kultuurisõbralike eraettevõtjate poole, kes saavad sellist väärtuspõhist investeeringut endale lubada. Rahvusvaheliste ekspertide hinnangul on Eesti Pillifondi kolleksiooni kindlustusväärtus kümne aasta jooksul stabiilselt

kasvanud. Me ei võistle kiiret tulu tootavate varaklassidega, kuid teame, millist rõõmu ja rahuldust pakub mestripill nii omanikule, muusikule kui ka kogu muusikakogukonnale. Mestripilli kõla paneb hingekeeled helisema.

Ma tänan Eesti muusikute nimel kõiki investoreid, ettevõtjaid, eksperte kodu- ja välismaal, ning meie suurepäraseid koostööpartnereid, kes on pillifondi kaudu jätnud Eesti muusikakultuuri kustumatu jälje.

Kauneid elamusi soovides
Marje Lohuaru
Eesti Pillifondi juht

Instrumentide ja poognate nimestik ja kasutajad:

Viiul, meister Joseph Gagliano, valmistatud Napolis ca. 1775–1780, kannab märki: Joseph Gagliano (*Filius Nicolai fecit Neap. 17*), anonüümne omanik
Pilli kasutaja: Uku Toots

Viiul, meister Joseph (Giuseppe) Gagliano, 1770–1780, anonüümne omanik
Pilli kasutaja: Iris Eva Aabloo

Viiul, meister Nicolaus Gagliano, valmistatud Napolis, (*Filius Alexandri fecit Neap. 1723*), omanik Aare Kaarma
Pilli kasutaja: Birgit Katriin Born

Viiul, meister Auguste Sebastien Bernandel, ca. 1830–1840. Kannab ekslikult märki: Nicolas Lupot 1802, omanik Triin O'Brock
Pilli kasutaja: Kaija Lukas

Vioola, valmistatud Inglismaal enne 1700. aastat tõenäoliselt Thomas Urquhardi poolt, anonüümne omanik
Pilli kasutaja: Johanna Vahermägi

Tšello, meister François Fourrier (NICOLAS à Paris), 1798, anonüümne omanik
Pilli kasutaja: Leho Karin

Viiul, meister Henricus Catenar Torinost, valminud 1670, kuid kannab meistri õpilase Giofredo Cappa märki, omanik Eesti Pillifond
Pilli kasutaja: Katariina Maria Kits

Viiul, meister Tomaso Eberle Napolist, ca 1768, omanik Egon Elstein
Pilli kasutaja: Anna Katarina Tralla

Tšello, meister Celeste Farotti, 1904, omanik Maivi Kaljuvee
Pilli kasutaja: Valle-Rasmus Roots

Viiul, meister Giovanni Paolo Maggini, ca. 1610, omanik perekond Sapožnin
Pilli kasutaja: Hans Christian Aavik

Tšello, meister Auguste Sebastien Bernandel, 1842, omanik Aare Kaarma
Pilli kasutaja: Theodor Sink

Viiuli poogen, meister Joseph Artur Vigneron, 1890, anonüümne omanik
Poogna kasutaja: Uku Toots

Tšello poogen, meister Claude Auguste Thomassin „Grand et Bernadel“, 1890, anonüümne omanik
Poogna kasutaja: Leho Karin

Viiuli poogen, meister Joseph Alfred Lamy, 1895, anonüümne omanik
Poogna kasutaja: Iris Eva Aabloo

Viiuli poogen, meister Victor Fétique, 1910, omanik Aare Kaarma
Poogna kasutaja: Birgit Katriin Born

Viiuli poogen, meister Henri Louis Gillet, ca. 1940, omanik Eesti Pillifond
Poogna kasutaja: Katariina Maria Kits

Viiuli poogen, meister Victor Fétique, 1930, omanik perekond Sapožnin
Poogna kasutaja: Hans Christian Aavik

Vioola poogen, meister Henri Louis Gillet, 1945–1950, anonüümne omanik
Kasutaja: Johanna Vahermägi

Tšello poogen, meister François Nicolas Voirin, 1880, omanik Aare Kaarma
Kasutaja: Theodor Sink

Tšello poogen, meister Victor Fétique, 1930, omanik Pillifond
Kasutaja: Valle-Rasmus Roots

Richard Strauss alustas oma muusikukarjääri Baieri kuninga Ludwig II valitsemisajal, saavutas kuulsuse keiser Wilhelm II ja Weimari Vabariigi aastatel ning oli positsiooniga muusik natsistlikul Saksamaal. Miski tema pika elutee vältel ei puudutanud teda sedavõrd valusalt kui kannatused, mis said II maailmasõjas osaks Münchenile. See oli Straussi sünnilinn, kus ta oli kogenud mitmeid muusikalisi triumfe ning kus olid etendunud kümme tema 15 ooperist, sh viimane „Capriccio“ (1942). 2. oktoobri ööl 1943 jäi linn õhurünnakute pommitule alla ning ühes paljude teiste hoonetega hävis ooperimaja. „Müncheni Õukonnateatri põlemine, paik, kus pühitseti sisse „Tristani“ ja „Meisterlauljate“ etendused, kus ma 73 aastat tagasi kuulsin esmakordselt „Nõidkütti“, kus mu armas isa istus 49 aastat orkestris esimese metsasarvemängijana [...] see oli suurim katastroof, millega olen oma elus kokku puutunud ning millele pole mu vanas eas enam mingit lohutust ega lootust.“ kirjutas 79-aastane Strauss oma sõbrale ja biograafile Willi Schuhle.

Selles kaotusvõit hakkas Strauss visandama **septetti keelpillidele**, millele ta andis algsest pealkirja „Trauer um München“ („Lein Müncheni pärast“). Vähem kui kahe aastaga olid varemeis ka Dresdeni, Berliini ja Viini ooperimajad, kus Strauss oli tegutsenud, samuti Goethe maja Weimaris, mida

helilooja on kirjeldanud kui kõige „pühamat maja maailmas“. Kui 1945. aastal algul tellis Zürichi Collegium Musicumi dirigent Paul Sacher Straussilt keelpilliteose, laiendas helilooja septeti kompositsiooniks 23 soolokeelpillile pealkirjaga „**Metamorfoosid**“, millest sai otsekui reekviem kogu Saksamaa kadunud kultuuri-pärandile. Strauss lõpetas teose sõja viimastel nädalatel 1945. aasta aprillis ning see tuli Paul Sacheri dirigeerimisel esiettekandele 25. jaanuaril 1946 Zürichis. Kolm ja pool aastat hiljem (19. oktoobril 1949) mängiti teost Bayreuthis Straussi mälestusteenistusel.

Teose pealkirja on Strauss laenanud Goethelt, keda ta piiritult imetles ning kelle teoste lugemisest leidis ta raskeil sõja-aastail lohutust. Nimelt viitas Goethe oma intellektuaalsele ja vaimsele arengule kui metamorfoosidele ning kasutab seda sõna ka oma kahe teose pealkirjas: „Loomade metamorfoosid“ ja „Taimede metamorfoosid“.

„Metamorfooside“ autoris võib vaevu ära tunda heliloojat, kes lõi pool sajandit tagasi lopsakad ja ülevoolavad sümfoonilised poeemid „Till Eulenspiegeli lõbusad vembud“, „Don Juan“ ja „Don Quixote“. „Metamorfoosid“ on traagiline ja ekspressiivne teos, autori valusate tunnete väljendus kõige isiklikumal tasandil. Oma olemuselt on teos üheosaline vaba fantaasia, mis on

üles ehitatud neljale muusikalisele ideele ja nende sümfoonilisele arendusele. Teemakatkeid transformeeritakse, kombineeritakse ja põimitakse üksteisest läbi polüfoonilisse võrgustikku. Teosest leiab intonatsioonid Straussi eelkäijate Beethoveni ja Wagneri muusikast, kuigi otsesid tsitaate on vaid üks – peateema Beethoveni „Eroica-sümfoonia“ leinamarsist –, mis kõlab vahetult enne teose lõppu ning mille alla partituuri on helilooja kirjutanud „In memoriam!“ See on eeleegia kadunud tsivilisatsioonile, katkematule muusikatraditsioonile, mis ulatub Beethovenist ja Napoleoni-aegsest maailmast tema enda muusika ja Hitleri-ajastuni.

Versiooni seitsmele keelpillile rekonstrueeris austria tšellist ja pedagoog **Rudolf Leopold** (*1954) Straussi originaalvisandite põhjal, mis leiti 1990. aastal Šveitsist, tuginedes ühtlasi helitöö lõppredaktsioonile. Septetina kõlas teos esmaettekandes 1994. aastal Garmischis.

Heino Eller on eesti süvamuusika teerajajaid, kelle loomingus sündis klassikalis-romantilisi traditsioone, modernistlikke väljendusvahendeid ja rahvamuusika intonatsioonid ühendav helikeel. Erinevalt põlvkonnakaaslastest kirjutas ta pea eranditult instrumentaalmuusikat, mille südamikud moodustavad umbes 40 orkestriopust ja üle

200 klaveriteose. Viilimängu õppinud heliloojana osutas Eller palju tähelepanu keelpillidele – tema sulest pärineb esimene eesti viiulikontsert (1937), viis keelpillikvartetti ja mitmeid kammerteoseid.

Viis pala keelpilliorkestrile on tsükkel, mille autor koostas 1953. aastal oma klaveripaladest. Kolm neist – nr 1 „Romanss“ (aluseks *largo* e-moll, 1919), nr 2 „Tants“ (nr 1 tsüklist „Kaks tantsu“ klaverile, 1916) ja nr 5 „Kodumaine viis“ (pala aastast 1918) – kuuluvad tema varasemasse loomeaega; hilisemad on nr 3 „Tants“ (*vivo* g-moll tsüklist „14 klaveripala“, 1943) ja nr 4 „Hällilaul“ (nr 3 tsüklist „Kuus pala“ klaverile, 1953). Tsükli tuntuim osa on kahtlemata selle lõpunumber „Kodumaine viis“ – ülev hümn Eesti loodusele –, mis on kujunenud omamoodi eesti muusika visiitkaardiks. Viis pala keelpilliorkestrile tulid esiettekandele 21. septembril 1956 Tallinnas Sergei Prohhorovi dirigeerimisel.

Oma teedrajava heliloomingu kõrval on samavõrd oluline Elleri roll eesti muusika kujundajana uute heliloojate põlvkonna kasvatamisel. Seades eesmärgiks õpilaste individuaalse helikeele ja isiksuse arendamise, võrsusid tema pedagoogitöö viljadena kõige erinevama loomingulise käekirja ja žanrilise amplituudiga heliloojad, kes tõestasid end kaugel üle rahvuspiiride.

Heino Elleri käe all on õppinud **Jaan Rääts**, kes sarnaselt oma õpetajaga andis panuse eelkõige instrumentaalmuusika žanridesse. Rääts tuli eesti muusikasse murranguliste 1950. aastate lõpul omanäolisena, liikumisenergiast ja rütmierksusest pulbitsevana ning omandas laiema tuntuse **kontserdiga kammerorkestrile op. 16**, millest sai uue muusika tähtteos. See oopus, mille esiettekannet juhatas 1961. aastal Neeme Järvi, on kujunenud üheks enimmängitud eesti helitööks, olles kõlanud kõigil kontinentidel ja lugematutes riikides. Kontserdi ülemaailmsele edule aitasid kaasa Moskva Riiklik Kammerorkester Rudolf Baršai juhatusel ja Leedu Kammerorkester Saulius Sondeckise dirigeerimisel. Üks märgilisemaid hetki teose esitusajaloos leidis aset Moskva Kammerorkestri kontserdil New Yorgi Carnegie Hallis, kus teose finaali tuli kordamisele. Kontserdis valitsevad helilooja varasele loomingule iseloomulikud jooned: neobaroki rõõmus rütmipulss, hoogne meloodiakaar ja selge faktuur. Teos on vormiliselt süütlis, kuid sellele annavad sisemise tervikkuse tugevad meeleolukontrastid, osade intonatsioonilised seosed ja vormisümmeetria nii tsükli kui ka iga osa piires. „See on erakordselt elurõõmus, esimesest viimase noodini päikeseline ja tõeliselt meloodiarikas teos.“ (Rudolf Baršai, 1964)

Evelin Kõrvits

Hans Christian Aavik. Foto: Kaupo Kikkas

Hans Christian Aavik on üks välja-paistvamaid eesti viiuldajaid, kelle mitmekülgne stiilitunnetus ja selgelt äratuntav kõla on toonud talle tähelepanu nii Eestis kui ka rahvusvahelisel areenil. Ajakiri Gramophone on nimetanud teda töusvaks täheks, rõhutades tema sügavat intellekti ja uudishimu, mida täiendab ekstravertne karisma (Bachtrack).

Hooaega 2025/26 tähistavad mitmed olulised debüüdid, eeskätt Ameerika-debüüt 2025. aasta oktoobris New Yorgi Carnegie Hallis, kus Aavik soleeris koos Midoriga Arvo Pärdi topeltkontserdis „Tabula rasa“. Septembris tõi ta ettekandele Mozarti *sinfonia concertante* koos

Tabea Zimmermanni ja Ensemble Resonanziga Saksamaal ning George Enescu viiulisonaatide tsükli koos Karolina Aavikuga Enescu festivalil. Varasemalt on ta esitanud muuhulgas Mozarti 5. viiulikontserti Kristiansandi Sümfooniaorkestriga ja Erkki-Sven Tüüri 2. viiulikontserti Württembergi Kammerorkestriga. Viimati nimetatud orkester valis Aaviku sel hooajal oma nooreks artistiks fookuses. Eesti Rahvusringhääling nimetas Hans Christian Aaviku aasta muusikuks 2025.

Aaviku konkursivõitjate hulgas on laureaaditiitel mainekal Carl Nielseni konkursil. Kiitust on pälvinud ka tema plaadistused. Alates 2022. aastast õpib ta Kronbergi Akadeemias prof Erik Schumanni juures.

Kaija Lukas mängib kirgliku kammermuusikuna nii viiulit kui ka vioolat professionaalsetes ansamblites üle Euroopa, sh Inglise Kammerorkester, Amsterdami Sinfonietta, Hollandi Kammerorkester ja Tapiola Sinfonietta. Ta kuulub asutajaliikmena nüüdismuusika-ansamblisse Ludensemble, mis žongleerib nii muusikas, ajas, meediumites kui ka vormis. Kaija Lukas on esinenud külalis-kontsertmeistrina Eesti Riikliku Sümfooniaorkestri, Rahvusoper Estonia orkestri ja Tampere Filharmooniaorkestriganing

Kaija Lukas. Foto: Julie Ewing

töötab regulaarselt Helsingi Filharmooniaorkestri abikontsertmeistrina. Muusikaõpingud on viinud teda Raplast Tallinnasse, Londonisse, Salzburgi ja Philadelphiasse. Pärast pikka välismaal oldud aega on tal suur rõõm taas Eestis töötada ning panustada aktiivselt kodumaa kontserdiellu. Kaija on viuli- ja violaõpetaja MUBAs.

Katariina Maria Kits-Reimal on mitmete rahvusvaheliste konkursipreemiatega pärjatud viiuldaja. 2014. aastal võitis ta telekonkursi „Klassikatähed“. Katariina lõpetas Tallinna

Katariina Maria Kits-Reimal.
Foto: Krööt Tarkmeel

Muusikakeskkooli Tiiu Peäske viiuliklassis ning jätkas ülikooliõpinguid professorite Svetlana Makarova, Arvo Leiburi ja Tomasz Tomaszewski juures. 2024 aastal omandas ta magistrikraadi prof Pavel Bermani käe all Luganos (Conservatorio della Svizzera italiana – CSI). Katariina on soleerinud mitmete Eesti ja välismaa orkestrite ees. Ta kuulub keelpillikvartetti M4GNET, mis pälvis 2021. aastal esimese preemia KraCamera rahvusvahelisel kammermuusika konkursil (Kraków, Poola).

Anna Katrina Tralla.
Foto: Tiina-Liina Uudam

Anna Katarina Tralla alustas viiuliõpinguid 3-aastaselt Viorel Tarara ja Olga Nodeli juures. 2016. aastast õppis ta Tallinna Muusikakeskkoolis Pille Tralla viiuliklassis, kelle juhendamisel jätkab ka 2022. aastast MUBAs. Alates 2022. aastast on Anna Katarina osalenud regulaarselt prof Erik Schumanni meistrkursustel, ent ta on täiendanud end ka mitmete teiste nimekate viiuldajate õpitubades. Ta on esinenud solistina mitmetel festivalidel. Lisaks esimestele preemiatele vabariiklikul konkursil „Parim noor instrumentalist“ (2022, 2024) on ta mitmete rahvusvaheliste konkursside laureaat: Kociani-nimelisel viiulikursil Tšehhi

Vabariigis, Dvarionase-nimelisel konkursil Leedus, Noor Muusik jne. Anna Katarina on pälvinud Tallinna talendi tiitli (2022 ja 2024), XIII Eesti noorte keelpillimängijate konkurss-festivali laureaadi tiitli (2023) ning Marje ja Kuldar Singi nimelise PLMF preemia MUBA talent 2024.

Uku Toots. Foto: Barbara Moog-Emmrich

Uku Toots (2006) alustas viiulimängu õppimisega 3-aastasena Eveli Roosaare juures Tartu H. Elleri muusikakoolis. Sel kevadel lõpetas ta Tallinna Muusika- ja Balletikooli, kus tema õpetajaks oli Kaido Välja. Praegu õpib ta Baseli muusikaakadeemias Barbara Doll'i viiuliklassis esimesel kursusel. Ta on käinud mitmetel meistrikursustel

Euroopas, kus teda on õpetanud Adelina Oprean, Igor Keller, Oleg Kaskiv ja Mi-Kyung Lee. Uku on esinenud solistina Vanemuise Sümfooniaorkestri ja Leigo järve-festivali orkestri ees Risto Joosti, Eesti Rahvusliku Sümfooniaorkestri ees Arvo Volmeri ning MuBa Sümfooniaorkestri ees Jaan Otsa dirigeerimisel.

Iris Eva Aabloo. Foto: Silvia Hiie Aabloo

Iris Eva Aabloo alustas viiuliopinguid 7-aastaselt Tartu I Muusikakoolis Kai Rebase juhendamisel ning jätkas Tiiu Peaske juures Tallinna Muusikakeskkoolis, mille lõpetas 2021. aasta kevadel kuldmedaliga. 2022. aasta sügisest õpib ta Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias Triin Ruubeli viiuliklassis. Iris Eva

on osalenud mitmetel üleriigilistel konkurssidel ja saavutanud auhinnalisi kohti. Ta on esinenud erinevate kammeransamblitega ning soleerinud orkestrite ees, nende seas Tallinna Kammerorkester. Suviti on ta täiendanud end meistrkursustel nii Eestis kui ka välismaal: Astona rahvusvaheline suvekursus, Kuhmo kammermuusikafestivali kursus, Soti Kuningliku Konservatooriumi keelpillikursus, Järvi Akadeemia ja rahvusvaheline keelpillikursus Hiiumaal. Iris Eva huvitub ka pillimeistritööst ning võttis õppeaastal 2021/2022 osa Eesti Pillifondi korraldatud pillimeistrikursustest, mis toimusid nii Helsingis, Tamperes kui ka Tallinnas hinnatud pillimeistrite Ilkka Vainio, Karin Grobel-Ehini ja Susan Stedmani juhendamisel.

Egert Leinsaar alustas viiuliõpinguid Pärnu Muusikakoolis ja jätkas Tallinna Muusikakeskkoolis ning Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias. Ta on osalenud mitmetel meistrkursustel nii Eestis kui ka välismaal ning pälvinud auhinnalisi kohti ja eripreemiaid mitmel konkursil Eestis, sh ESTA Eesti üleriigiline noorte viiuldajate ja tšellistide konkurss. Aastatel 2009–2017 oli Egert Tallinna Kammerorkestri liige ning alates 2017. aastast töötab ta ERSOs. Lisaks on ta mänginud Euroopa Liidu Noorte Sümfooniaorkestri, Eesti Festivaliorkestri, Põhjamaade Sümfooniaorkestri, Lapimaa Kammerorkestri, Grafeneggi

Egert Leinsaar. Foto: Kaupo Kikkas

Akadeemia Orkestri, YXUS Ensemble'i, Avarus Ensemble'i jpt kollektiivide ridades. Egert Leinsaar on ka aktiivne kammermuusik ja 2013. aastal moodustatud ansambli FRESH eestvedaja ning kuulub Eesti Interpreetide Liitu.

Miina Laanesaar alustas viiuliõpinguid Annela Läänelaiu juures ja lõpetas Heino Elleri nimelise Tartu Muusikakooli Kadri Sepalaane viiuliklassis. Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias olid tema juhendajateks prof Tõnu Reimann ja Sigrüd Kuulmann, magistriõppe lõpetas ta 2016. aastal *cum laude*. Miina õppis ERASMUSE stipendiumi raames Viini Muusika- ja Kaunite Kunstide Ülikoolis prof Rainer Küchli ja Ortwin

Miina Laanesaar. Foto: Liisi Rusnak

Ottmaieri klassis (2010/2011). Teda on juhendanud prof Matti Reimann, prof Arvo Leibur, Ulrike Danhofer, Tiiu Peäske, Alexander Fischer ning barokkviiuli alal Meelis Orgse (2015/2016). Miina on pälvinud Eesti Rahvuskultuuri Fondi Vladimir Sapožnini fondi preemia (2013). Aastast 2014 on ta ERSO liige ning osalenud sageli Põhjamaade Sümfooniaorkestri, Euroopa Liidu Noorteorkestri, Grafeneggi Akadeemia Orkestri, Vanemuise sümfooniaorkestri ja Eesti Sinfonietta töös, viimase kahe orkestri ees on ta üles astunud ka solistina. Kammermuusikuna teeb ta aktiivselt koostööd klarinetist Soo-Young Lee ja pianist Maila Laidnaga ansamblis Auftakt.

Johanna Vahermägi. Foto: Mait Jüriado

Violamängija **Johanna Vahermägi** tegutseb vabakutselise solisti, kammermuusiku ja orkestrandina nii kodu- kui ka välismaal. Ta on lõpetanud Tallinna Muusikakeskkooli Viljar Kuuse õpilasena, omandanud bakalaureusekraadi Hispaanias Aragoni Kõrgemas Konservatooriumis prof Avri Levitani klassis ning magistriskraadi Iisraelis Jeruusalemma Muusika- ja Tantsuakadeemias prof Roi Shiloahi (viola) ja prof Zvi Plesseri (kammermuusika) klassides. Alates 2016. aastast töötab ta Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias viola ja kammermuusika lektorina.

Karen Joamets. Foto: erakogu

Karen Joamets on vioolat õppinud nii Belgias, Itaalias kui ka Taanis ja jõudnud ringiga tagasi Belgiasse, Antwerpenisse, kus on praegu vabakutseline muusik. Karen on öelnud: „Olen aastaid oodanud, et saaksin tagasi Antwerpenisse kolida ja oma õpetaja Leo De Nevega tööd jätkata ning tunnen suurt tänulikkust, et mulle on selline võimalus antud.“

Ali Amishov on sündinud 1999. aastal Bakuus, Aserbaidžaanis. Ta alustas muusikaõpinguid 8-aastaselt viiuli erialal ning 16-aastasena hakkas õppima vioolat. Amishov õppis Khirdalani linna muusikakoolis Esmira Madatova juhendamisel ning

Ali Amishov. Foto: Rene Jakobson

hiljem Bakuus Bulbuli-nimelises keskastme muusikakoolis Tofik Aslanovi vioolaklassis. Amishov on esinenud Aserbaidžaanis Riikliku Kammerorkestriga ning Cadenza kaasaegse kammerorkestriga Bakuus vastavalt 12- ja 23-aastasena. Ta on võitnud mitmeid konkursse, sealhulgas Azad Aliyevi nimelise rahvusvahelise viiulikursi (2018, Bakuu) ja XX rahvusvahelise konkursi DIGI-FORM-ART (2023, Wolin). Alates 2019. aastast on ta PCYO festivaliorkestri liige. Praegu õpib Amishov Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias Johanna Vahermägi vioolaklassis.

Theodor Sink. Foto: Kaupo Kikkas

Theodor Sink on mitmekülgne interpreet, kes tegutseb nii solisti, kammermuusiku kui ka orkestrandina. Ta on õppinud tšellot Tallinna Muusikakeskkoolis Laine Leichter ja Leho Karini juures, Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias prof Henry-David Varema klassis ning Sibeliuse Akadeemias prof Marko Ylöneni käe all. Alates hooajast 2017/18 on ta ERSO tšellorühma kontsertmeister. Ta on soleerinud ERSO, Pärnu Linnaorkestri, Sinfonietta Rīga, Tallinna Kammerorkestri, Uue Tänavaga Orkestri ja Eesti Festivaliorkestri ees selliste dirigentide käe all nagu Neeme Järvi, Paavo Järvi, Kaspar Mänd, Kristiina Poska ja Juha Kangas. Theodor Sink on pälvinud

Leho Karin. Foto: Aivo Kallas

arvukalt laureaadiitleid nii kodu- kui ka välismaistel konkurssidel. Talle on omistatud Eesti Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapremia (2017), Eesti Interpreetide Liidu aasta interpreedi tiitel (2020) ning Marje ja Kuldar Singi mälestusele pühendatud noore muusiku preemia (2021).

Leho Karin on üks hinnatumaid eesti soolo- ja ansambli tšelliste. Ta lõpetas Tallinna Muusikakeskkooli Laine Leichter käe all ja Tallinna Riikliku Konservatooriumi (EMTA) Toomas Velmeti tšelloklassis ning õppis seejärel Frans Helmersoni juhendamisel Edsbergi Muusikainstituudis

Rootsis ja Martin Ostertagi juures Karlsruhe Muusikakõrgkoolis. Ta on end täiendanud ka professorite Mihhail Homitseri (Venemaa) ja Josef Schwabi (Saksamaa) käe all. Leho Karin on vabariikliku keelpillimängijate konkursi laureaat (1987) ning ta on osalenud Müncheni ARD konkursil (1990). Ta kuulub 1993. aastast Tallinna Kammerorkestrisse ja 2013. aastast ka nüüdismuusika kollektiivi YXUS Ensemble. Ta on mänginud ka tenorgambat ansamblis GambarinG koos Tõnu Jõesaare ja Peeter Klaasiga. Alates 1995. aastast on Leho Karin tšellopedagoog Tallinna Muusikakeskkoolis (praegu MUBAs). 2018. aastal omistati talle Eesti Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapreemia.

Valle-Rasmus Roots. Foto: Kaupo Kikkas

Tšellist ja dirigent **Valle-Rasmus Roots** lõpetas 2013. aastal Tallinna Muusikakeskkooli Mart Laasi tšelloklassis, mille järel läbis samal erialal EMTAs bakalaureuse- (2017) ja magistriõppe (2020). 2022. aastal omandas ta magistr kraadi ka orkestridirigeerimise erialal (juhendaja prof Paul Mägi). Praegu jätkab ta EMTAs doktorant-nooremteadurina prof Arvo Volmeri juhendamisel. Roots on ERASMUS+ üliõpilasvahetusprogrammi raames õppinud Berliini Kunstide Ülikoolis prof Wolfgang Boettcheri tšelloklassis ning Sibelius Akadeemias prof Marko Ylöneni

klassis. Ta on pälvinud I preemia Balti keelpillimängijate konkursil Vilniuses (2018) ja Yamaha stipendiumi (2016). Roots on orkestri Helikunst asutaja ja dirigent. Ta on soleerinud ERSO, Tallinna Kammerorkestri, Pärnu Linnaorkestri, Baden-Badeni Filharmoonikute jt orkestrite ees. 2024. aastal ilmub Valle-Rasmus Roots ja Sten Lassmanni plaat „The Estonian Cello“ (Toccatu).

Regina Udod. Foto: Kaupo Kikkas

Regina Udod alustas kontrabassi-õpinguid Viimsi Muusikakoolis Marek Mere juures. Ta on lõpetanud Georg Otsa nimelise Tallinna Muusikakooli Meeme Saarevälja juhendamisel ning EMTA magistrantuuri *cum laude* dotsent Kaupo Olti kontrabassiklassis (2018). Ta on täiendanud end ka prof Alberto Bocini käe all Genfi Muusikakõrgkoolis ning osalenud Franco Petracchi, Alberto Bocini, Hans Sturmi, Petru Iuga, Timothy Cobbi, Thomas Martini, Iain Crawfordi jt meistrkursustel. Regina on olnud Rahvusooper Estonia orkestri liige ning mänginud Šveitsi Romaani Orkestri, Šoti Kuningliku Rahvusorkestri, Islandi

Sümfooniaorkestri, Helsingi Linnaorkestri, Kremerata Baltica, Eesti Festivaliorkestri, Euroopa Liidu Noorteorkestri jpt kollektiivide ridades. Alates 2013. aastast on ta ERSO kontrabassirühma abikontsertmeister ning alates 2023. aastast kontsertmeister.

Eesti Kontsert:
produtsent Tuuli Metsoja,
assistent Kaisa Kroon

== Eesti
== Kontsert
== 85

BEETHOVENI TŠELLOSONAADID

Kits & Heinoja

Marcel Johannes Kits tšello

Sten Heinoja klaver

Kõik Beethoveni tšellosonaadid

R 30. JAANUAR 19.00 Heino Elleri Muusikakooli Tubina saal

K 4. VEEBRUAR 19.00 Estonia kontserdisaal

N 5. VEEBRUAR 19.00 Jõhvi kontserdimaja

eestikontsert.ee

HOOAJA
PEATOETAJA

admirals

LIVIKO

OLEREX

VEHO

SORAINEN

SELVER
Hea mõte

myfitness
world class gym & studios

eestikontsert.ee